

Prologus historie Troiane

Incipit prologus super hi-
storia destructionis Troie, com-
posita per iudicē Guidonē de
columna messanensem

Iacet coti-
die vetera recentib⁹
obstant. nōnulla ta-
mē iam dudū vetera
precesserunt que sic
sui magnitudine vivaci sunt digna
mēoria. ut neceā cecis morisib⁹ verus
tas abolere p̄ualeat. nec exacti tempo-
ris antiqua curricula sopita taciturni-
tate p̄cludant. Ugent enī in illis pre-
gestoz magnitudine p̄tinuata recor-
dia. dū p̄teritorum in posteros ser-
mo dirigitur et antiquoz scripta fid-
liū conseruatiua p̄missorum. p̄se-
rentia velut p̄sentia representant. Et
viris strennuis. q̄s longa mūdi etas
iam dudū per mortem ablobovit. per
libroz vigilas lectos ac si viuerent
spiritū imaginare vtunt infundūt
Troiane igit vrbis excidium nulla
dignū est longeuū tēpis vetustate de-
tergi. vt p̄tinuis recordijs successorū
floreret in mentibus multoz scriben-
tū calam⁹ fideli scriptura depinxit
Nonnulli enī iā istū historie poetice
alludendo veritatē ipsius in figurata
p̄mentia quibusdā fictionibus trans-
p̄serunt. vt non vera que scripserūt
viderent̄ audientib⁹ p̄scripsisse sed
ponus fabulosa. Inter q̄s suis die-
bus maxie auctoritans homer⁹ ap̄d
grecos eius historie purā et simplice
veritatē in versuta vestigia variauit
fingens multa q̄ nō fuerunt. et q̄ fue-
runt aliter transformādo. Introduxit
enim deos. quos coluit antiq̄ gentili-
tas ipu gnasse troianos. Et cum eis

fuisse velut viuentes homies debella-
tos. Cur⁹ errore postmodum poete
curiosius insecuti. vt darent intelligi
non solū homeruz fuisse fictionū aut
tozē multa deludia scribere p̄sump-
serunt in libris eoz. Unde Quidi⁹
sulmonensis p̄digo stilo in multis li-
bris suis vtrunq̄ cōteruit. Addidit
enī multa cōmenta commentis inter-
mixtum. veritatem etiā non obmit-
tēs. Virgil⁹ etiā in ope suo eneidōs
licet sp̄ p̄ maiori parte gesta troianoz
rum cuz deus tetigit sub veritatis lu-
cenarravit. Ab homeri tamē fictioni-
bus noluit in aliquib⁹ abstinere. S̄
vt fideluz ipsius historie vera scribe-
tū scripta apud occidentales omni-
tpe futuro vigeant successiue ad ver-
litatē eozum p̄cipue qui grammat-
ticā legunt. vt separare sciant verum
a falso de his que de dicta historia in
libris grammatilib⁹ sunt scripta. Ea
que p̄ ditē grecum ⁊ p̄brugum da-
retez. qui tempe Troiani belli conti-
nue in eozum exercitiis fuere p̄sen-
tes ⁊ hozū que videre fuerunt fidelissi-
mi relatores. In p̄sentem libellum
per mei iudicem Guidonē de colūna
messana transumpta legentur. pro-
ut in duobus libris eoz inscriptum
quasi vna vocis p̄sonantia inuētuz
est atbenis. Quanq̄s aures hos libel-
los quidam romanus Corneli⁹ no-
mine Salustij magni nepos in lati-
nā trāsterre curauerit. Tū duz labo-
raret nimis breuis eē. particularia hi-
storie ipsi⁹ q̄ magis possunt allicere
animos auditoz p̄ nimia breuitate
indecenter omisit. **I**n hac igit se-
rie libellorum inueniet̄ inscriptum
q̄d de tota historia vniuersali et par-
ticulariter gestuz fuit. Que fuit origo
inimicitariū ⁊ scandali que aduer-
a

